

॥ श्री-स्कान्दपुराणान्तर्गत-मार्गशीर्ष-माहात्म्ये कृष्ण-नाम-माहात्म्यम् ॥

वक्तव्यमेव यत्प्रोक्तं तच्छृणुष्व समाहितः।
कथयिष्ये तव प्रीत्या अपि गुह्यतरं मम ॥ ३२ ॥

मम नाम प्रवक्तव्यं सहे चैव विशेषतः।
कृष्णकृष्णोति वक्तव्यं मम प्रीतिकरं परम् ॥ ३३ ॥

प्रतिज्ञैषा च मे पुत्र न जानन्ति सुरासुराः।
मनसा कर्मणा वाचा यो मे शरणमागतः ॥ ३४ ॥

स हि सर्वामवाप्नोति कामनामिह लौकिकीम्।
सर्वोत्कृष्टं च वैकुण्ठं मत्प्रियां कमलामपि ॥ ३५ ॥

कृष्णकृष्णोति कृष्णोति यो मां स्मरति नित्यशः।
जलं भित्त्वा यथा पद्मं नरकादुद्धराम्यहम् ॥ ३६ ॥

विनोदेनापि दम्भेन मौढ्याल्लोभाच्छलादपि।
यो मां भजत्यसौ वत्स मद्भक्तो नावसीदति ॥ ३७ ॥

ये वै पठन्ति कृष्णोति मरणे पर्युपस्थिते।
यदि पापयुताः पुत्र न पश्यन्ति यमं क्वचित् ॥ ३८ ॥

पूर्वं वयसि पापानि कृतान्यपि च कृत्स्नशः।
अन्तकाले च कृष्णोति स्मृत्वा मामेत्यसंशयम् ॥ ३९ ॥

नमः कृष्णाय महते विवशोऽपि वदेद्यदि।
ध्रुवं पदमवाप्नोति मरणे पर्युपस्थिते ॥ ४० ॥

श्रीकृष्णोति कृतोच्चारैः प्राणैर्यदि वियुज्यते।

दूरस्थः पश्यति च तं स्वर्गतं प्रेतनायकः ॥ ४१ ॥

श्मशाने यदि रथ्यायां कृष्णकृष्णोति जल्पति।

म्रियते यदि चेत्पुत्र मामेवैति न संशयः ॥ ४२ ॥

दर्शनान्मम भक्तानां मृत्युमाप्नोति यः क्वचित्।

विना मत्स्मरणात्पुत्र मुक्तिमेति स मानवः ॥ ४३ ॥

पापानलस्य दीप्तस्य भयं मा कुरु पुत्रक।

श्रीकृष्णनाममेघोत्थैः सिच्यते नीरबिन्दुभिः ॥ ४४ ॥

कलिकालभुजङ्गस्य तीक्ष्णदंष्ट्रस्य किं भयम्।

श्रीकृष्णनामदारूत्थवह्निदग्धः स नश्यति ॥ ४५ ॥

पापपावकदग्धानां कर्मचेष्टावियोगिनाम्।

भेषजं नास्ति मर्त्यानां श्रीकृष्णस्मरणं विना ॥ ४६ ॥

प्रयागे वै यथा गङ्गा शुक्लतीर्थे च नर्मदा।

सरस्वती कुरुक्षेत्रे तद्वच्छ्रीकृष्णकीर्तनम् ॥ ४७ ॥

भवाम्भोधिनिमग्नानां महापापोर्मिपातिनाम्।

न गतिर्मानवानां च श्रीकृष्णस्मरणं विना ॥ ४८ ॥

मृत्युकालेऽपि मर्त्यानां पापिनां तदनिच्छताम्।

गच्छतां नास्ति पाथेयं श्रीकृष्णस्मरणं विना ॥ ४९ ॥

तत्र पुत्र गया काशी पुष्करं कुरुजाङ्गलम्।

प्रत्यहं मन्दिरे यस्य कृष्णकृष्णोति कीर्तनम् ॥ ५० ॥

जीवितं जन्मसाफल्यं सुखं तस्यैव सार्थकम्।

सततं रसना यस्य कृष्णकृष्णोति जल्पति ॥ ५१ ॥

सकृदुच्चरितं येन हरिरित्यक्षरद्वयम्।

बद्धः परिकरस्तेन मोक्षाय गमनं प्रति ॥ ५२ ॥

नाम्नोऽस्य यावती शक्तिः पापनिर्दहने मम।

तावत्कर्तुं न शक्नोति पातकं पातकी जनः ॥ ५३ ॥

नापविद्धं भवेत् तस्य शरीरं नैव मानसम्।

न पापं न च वैक्लव्यं कृष्णकृष्णोति कीर्तनात् ॥ ५४ ॥

श्रीकृष्णोति वचः पथ्यं न त्यजेद् यः कलौ नरः।

पापामयो वै न भवेत्कलौ तस्यैव मानसे ॥ ५५ ॥

श्रीकृष्णोति प्रजल्पन्तं दक्षिणाशापतिर्नरम्।

श्रुत्वा मार्जयते पापं तस्य जन्मशतार्जितम् ॥ ५६ ॥

चान्द्रायणशतैः पापं पराकाणां सहस्रकैः।

यन्नापयाति तद्याति कृष्णकृष्णोति कीर्तनात् ॥ ५७ ॥

नान्याभिर्नामकोटीभिस्तोषो मम भवेत् क्वचित्।

श्रीकृष्णोति कृतोच्चारे प्रीतिरेवाधिकाधिका ॥ ५८ ॥

चन्द्रसूर्योपरागैस्तु कोटीभिर्यत्फलं स्मृतम्।

तत्फलं समवाप्नोति कृष्णकृष्णोति कीर्तनात् ॥ ५९ ॥

गुरुदाराभिगमनं हेमस्तेयादि पातकम्।

श्रीकृष्णकीर्तनाद् याति घर्मतप्तं हिमं यथा ॥ ६० ॥

युक्तो यदि महापापैरगम्यागमनादिभिः।

मुच्यते चान्तकालेऽपि सकृच्छ्रीकृष्णकीर्तनात् ॥ ६१ ॥

अविशुद्धमना यस्तु विनाऽप्याचारवर्तनात्।

प्रेतत्वं सोऽपि नाऽऽप्नोति अन्ते श्रीकृष्णकीर्तनात् ॥ ६२ ॥

मुखे भवतु मा जिह्वाऽसती यातु रसातलम्।
न सा चेत् कलिकाले या श्रीकृष्णगुणवादिनी ॥ ६३ ॥

स्ववक्त्रे परवक्त्रे च वन्द्या जिह्वा प्रयत्नतः।
कुरुते या कलौ पुत्र श्रीकृष्णगुणकीर्तनम् ॥ ६४ ॥

पापवल्ली मुखे तस्य जिह्वारूपेण कीर्त्यते।
या न वक्ति दिवारात्रौ श्रीकृष्णगुणकीर्तनम् ॥ ६५ ॥

पततां शतखण्डा तु सा जिह्वा रोगरूपिणी।
श्रीकृष्णकृष्णकृष्णेति श्रीकृष्णेति न जल्पति ॥ ६६ ॥

श्रीकृष्णनाममाहात्म्यं प्रातरुत्थाय यः पठेत्।
तस्याऽहं श्रेयसां दाता भवाम्येव न संशयः ॥ ६७ ॥

श्रीकृष्णनाममाहात्म्यं त्रिसन्ध्यं हि पठेत् तु यः।
सर्वान्कामानवाप्नोति स मृतः परमां गतिम् ॥ ६८ ॥

॥ इति श्रीस्कान्दे महापुराणे एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां द्वितीये
वैष्णवखण्डे ब्रह्मविष्णुसंवादे मार्गशीर्षमासमाहात्म्ये
श्रीकृष्णनाममाहात्म्यवर्णनं नाम पञ्चदशोऽध्यायः ॥

This stotra can be accessed in multiple scripts at:

http://stotrasamhita.net/wiki/Krishna_Nama_Mahatmyam.

📄 generated on **October 5, 2025**

Downloaded from 🌐 <http://stotrasamhita.github.io> | 📖 StotraSamhita | Credits